EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 4.4.2006
KOM(2006) 154 galutinis

2006/0056 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

dėl svetimų ir vietovėje nerandamų rūšių naudojimo akvakultūrai

{SEK(2006) 421}

(pateikta Komisijos)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

- **Pasiūlymo pagrindas ir tikslai**

Akvakultūra yra sparčiai augantis sektorius, kuriame ieškoma naujovių ir naujų rinkų. Siekiant pritaikyti gamybą prie rinkos sąlygų, svarbu, kad akvakultūros srityje būtų siekiama veisiamų rūšių įvairovės.

Praeityje akvakultūrai ekonomiškai naudingas buvo svetimų rūšių introdukcijai (pavyzdžiui, vaivorykštinio upėtakio, didžiosios austrės ir lašišos) ir rūšių, kurių dėl biologinių ir geografinių kliūčių tam tikroje teritorijoje nebuvo, auginimui. Todėl tikėtina, kad siekiant patenkinti rinkos poreikius naujos rūšys ir toliau bus naudojamos akvakultūrai. Todėl būtų išmintinga atsieti šį ekonominį augimą nuo svetimų rūšių keliamos galimos grėsmės ekosistemoms, numatant ir užkertant kelią neigiamai biologinei sąveikai, įskaitant genetinius pokyčius, su vietinėmis populiacijomis ir apribojant netikslinių rūšių paplitimą bei kitokį neigiamą poveikį. Toks yra pagrindinis šio pasiūlymo tikslas.

Reikėtų pastebėti, kad nemažai prekiaujama dekoratyvinėmis svetimų organizmų, daugiausiai žuvų, rūšimis, tačiau tų organizmų laikymo naminių gyvūnėlių parduotuvėse, viešuose soduose ir komerciniuose bei privačiuose akvariumuose nereglamentuoja Bendroji žvejybos politika, todėl jam šis pasiūlymas netaikomas.

Invazinės svetimos rūšys laikomos viena pagrindinių biologinės įvairovės mažėjimo priežasčių ES ir visame pasaulyje. Svetimos rūšys taip pat gali turėti nemažą ekonominį ir socialinį poveikį. Visa tai trukdo siekti ES tvariosios plėtros tikslų. Biologinės įvairovės veiksmų plano žvejybai (KOM(2001) 162, 4 t.) 9 veikloje dėl „Naujų rūšių introdukcijos ribojimo ir gyvūnų sveikatos užtikrinimo“ Komisija ėmėsi išsamiai įvertinti galimą akvakultūrai naudojamų nevietinių rūšių poveikį ir skatinti taikyti Tarptautinės jūrų tyrimų tarybos (ICES) Jūrų organizmų introdukcijos ir perkėlimo praktikos kodeksą ir Europos vidaus vandenų žuvininkystės konsultacinės komisijos (EIFAC) Praktikos kodeksą bei Jūrų ir gėlųjų vandenų organizmų introdukcijos ir perkėlimo įvertinimo procedūrų vadovą.

Be to, savo Europos akvakultūros tvariosios plėtros strategijoje (KOM(2002) 511) Komisija įsipareigojo pasiūlyti svetimų rūšių introdukcijos akvakultūrai valdymo taisykles. Šiame siūlomame reglamento projekte siekiama nustatyti ES sistemą, skirtą užtikrinti tinkamą vandens aplinkos apsaugą nuo rizikos, susijusios su svetimų rūšių naudojimu akvakultūrai, remiantis galiojančiomis savanoriškomis ICES ir EIFAC taisyklėmis. Šiame reglamente manoma, kad akvakultūrą sudaro veikla, tokia kaip moliuskų persodinimas ir tiek žuvivaisa, tiek įžuvinimas pramoginei žvejybai, kurių pagrindą sudaro akvakultūros metodai.

- **Bendras kontekstas**

Knygoje „Invasive aquatic species in Europe“ („Invazinės vandens organizmų rūšys Europoje“ (E. Leppäkoski *et al*, 2002) minimos 69 svetimos rūšys, nuo 19 amžiaus pabaigos introdukuotos Europoje akvakultūrai arba išteklių atkūrimui. Iš jų 28 yra dvigeldžių kiaukutinių rūšys, 27 – žuvų rūšys, 10 – dumblių rūšys, trys pilvakojų moliuskų rūšys ir viena – žydinčių augalų rūšis. Dvi iš tų rūšių – vaivorykštinis upėtakis ir didžioji austrė – jau tapo vienomis populiariausių Europos akvakultūrai naudojamų rūšių, o tai rodo, kad reguliuojama

svetimų rūšių introdukcija gali būti naudinga žuvininkystei. Didžioji austrė šiuo metu yra tokia paplitusi rūšis, kad ji sudaro maždaug 80 % pasaulio austrių derliaus. Šiandien didžioji austrė plinta, o kai kuriose teritorijose jų yra daugiau nei paprastųjų midijų (*Mytilus edulis*) vagų.

Nevietinių rūšių judėjimas taip pat gali sukelti parazitų ir patogenų plitimą. Pavyzdžiui, dėl sporagyvio *Bonamia ostreae,* kuris mokslininkų nuomone į Bendriją pateko dėl Europos austrių judėjimo iš Šiaurės Amerikos Ramiojo vandenyno pakrantės, sumažėjo Bendrijos vietiniai austrių ištekliai. Tačiau patogenų paplitimui jau dabar taikomi Bendrijos gyvūnų sveikatos teisės aktai, todėl šis pasiūlymas nėra jiems skirtas. Atitinkamai, svetimų rūšių taisyklės netaikomos parazitams, kuriems taikomos gyvūnų sveikatos taisyklės.

Dvigeldžių judėjimas taip pat gali pakenkti ekosistemoms paplitus juos lydinčioms netikslinėms svetimoms rūšims. Su austrėmis perkeltų kenkėjų pavyzdžiai galėtų būti pilvakojis *Crepidula fornicata* ir gaubtagyvis *Styela clava*. Bendrijai pasisekė, kad šių kenkėjų introdukcija į jūrų ir gėluosius vandenis nepadarė didesnės žalos, atsižvelgiant į rūšių skaičių ir kilmės vietas. Padėtį reikėtų pagerinti, todėl šios taisyklės siūlomos tikrai laiku.

- **Su pasiūlymu susijusios galiojančios nuostatos**

Svarbi Bendrijos teisės nuostata šioje srityje yra Direktyva 92/43/EB, buveinių direktyva, kurioje reikalaujama, kad valstybės narės „užtikrintų, kad tyčinė bet kurių rūšių, kurios yra nevietinės valstybių narių teritorijose, introdukcija į gamtą būtų reguliuojama taip, kad tai nekenktų natūralioms buveinėms jų natūralaus paplitimo ribose arba laukinei vietinei florai ir faunai, o jei valstybė narė mano, kad tai yra būtina, tokią rūšių introdukciją uždraudžia. Atlikto įvertinimo rezultatai siunčiami komitetui“. Tačiau neaišku, kaip šis teisės aktas reglamentuoja atsitiktinę, netyčinę introdukciją ir introdukciją į ne laukinę aplinką.

Nors yra administracinių priemonių, kurių jau buvo imtasi laikantis buveinių direktyvos ir naujojo siūlomo reglamento, pasikartojimo arba dubliavimo galimybė, tai nebūtinai yra problema, nes tikimasi, jog ankstesnio proceso metu sukaupta patirtis padės kurti šiame siūlomame reglamente numatytą naują leidimų sistemą ir jai funkcionuoti.

Kiti Bendrijos teisės aktai, pavyzdžiui, tam tikrų projektų poveikio aplinkai įvertinimo (Poveikio aplinkai įvertinimas), akvakultūros gyvūnų sveikatos direktyvos ir Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindai, reglamentuoja žalingą svetimų rūšių poveikį, tačiau nėra specialiai skirti akvakultūrai, ir išlieka svetimų rūšių plitimo rizikos galimybė bei jos sąlygojamai aplinkos žalai.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos kryptimis ir tikslais**

Dėl minėtų priežasčių daroma išvada, kad galiojančios nuostatos nėra visiškai tinkamos šiuo metu reglamentuoti svetimų rūšių naudojimą akvakultūrai. Bet kokiu atveju siūloma, kad išduodant leidimus pagal šį reglamentą vis tiek reikėtų laikytis bet kokių galiojančių taisyklių. Jeigu ateityje būtų nustatyta išsami Bendrijos sistema svetimoms rūšims, šis reglamentas būtų suderintas su ta sistema, kaip reikalinga, arba būtų į tą sistemą įtrauktas.

Šiame pasiūlyme pateikiamos priemonės yra svarbus žingsnis pagal Sutarties 6 straipsnį integruojant aplinkos apsaugos principus į Bendrąją žvejybos politiką. Šiame kontekste, šis

pasiūlymas jau buvo numatytas konkrečiuose politiniuose dokumentuose, priimtuose BŽP reformos kontekste[1].

Reglamento pasiūlyme įgyvendinami EB Biologinės įvairovės strategijoje ir Biologinės įvairovės veiksmų plane žvejybai[2] numatyti veiksmai, tikimasi, kad reglamentas prisidės prie biologinės įvairovės mažėjimo sustabdymo tikslo, nustatyto Šeštojoje aplinkos apsaugos veiksmų programoje ir EB tvariosios plėtros strategijoje. Reglamentas taip pat prisidės prie bendrojo tikslo pastebimai sumažinti biologinės įvairovės mažėjimo tempus, kaip nustatyta Tvariajai plėtrai skirto pasaulinio viršūnių susitikimo įgyvendinimo plane.

Be to, tos priemonės atitinka ekosistemoms, buveinėms arba rūšims grėsmę keliančių svetimų rūšių prevencijos, introdukcijos ir poveikio sušvelninimo pagrindinius principus, priimtus Biologinės įvairovės konferencijos, kurios susitariančioji šalis yra Europos bendrija, VI2/23 sprendime.

2. KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO ĮVERTINIMAS

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Konsultavimosi metodai, pagrindiniai tiksliniai sektoriai ir bendras respondentų aprašymas

Oficialios konsultacijos vyko su 46 ekspertų grupe, kurią sudarė valstybių narių (15 vyriausybių ekspertų iš 15 senųjų ES narių ir 7 ekspertai iš 10 būsimų ES narių); EEE-ELPA (trys vyriausybių ekspertai), pramonės (šeši ekspertai, pasiūlyti Žuvininkystės ir akvakultūros patariamojo komiteto Akvakultūros darbo grupės), NVO (du asmenys iš Jungtinės Karalystės ir vienas iš Nyderlandų) ir ICES (penki ekspertai, turintys patirties Introdukcijų ir perkėlimų darbo grupėje), EIFAC (vienas ekspertas), NASCO (vienas iš pagrindinės buveinės, kitas iš pramonės ryšių grupės) atstovai drauge su keturiais papildomais privataus sektoriaus ekspertais. Su šia ekspertų grupe 2003 m. gruodį Briuselyje įvyko vienos dienos pasitarimas, kuriame buvo aptartas pirmiau išplatintas aptarimo dokumentas ir išklausyti keli privataus sektoriaus ekspertų pranešimai. 2004 ir 2005 metais buvo gauti raštu pateikti teisės akto projekto komentarai. 2004–2005 metais pasiūlymas buvo pateiktas ir tris kartus aptartas Žuvininkystės ir akvakultūros patariamojo komiteto Akvakultūros darbo grupėje.

Atsakymų santrauka ir kaip į juos buvo atsižvelgta

Iš pradžių buvo planuojama į pasiūlymą įtraukti priemones dėl ūkiuose auginamų lašišų izoliavimo. Kadangi atsižvelgiant į turimą patirtį ir mokslo pažangą šiuo metu vertinamos galiojančios NASCO gairės šioje srityje, atsakymuose buvo siūloma šį aspektą nagrinėti atskirai, o ne svetimų rūšių teisės akte. Todėl manoma, kad tikslinga išbraukti šį aspektą iš dabartinio pasiūlymo. Ekspertai, išskyrus NVO, patarė vengti pernelyg centralizuoto ir griežtos kontrolės požiūrio, tad pasiūlymas buvo pakeistas, atsižvelgiant į valstybių narių kompetenciją šioje srityje. Kita vertus, buvo raginama priimti suderintas paraiškų teikimo, rizikos įvertinimo ir karantino etapų gaires; tos gairės buvo numatytos, siekiant sudaryti

---

[1] Komisijos komunikatas, išdėstantis aplinkos apsaugos reikalavimų integravimo į Bendrąją žvejybos politiką Bendrijos veiksmų planą, KOM(2002) 186; Komisijos komunikatas – Tarybai ir Parlamentui Europos akvakultūros tvariosios plėtros strategija, KOM(2002) 511.

[2] Komisijos komunikatas Tarybai ir Europos Parlamentui – Biologinės įvairovės veiksmų planas žvejybai, KOM(2001) 162 galutinis.

vienodas paraiškų teikimo galimybes visose valstybėse narėse. Didelė pasiūlymo dalis pagrįsta tomis nuomonėmis.

- **Patirties kaupimas ir pritaikymas**

Atitinkamos mokslo (patirties) sritys

Atsižvelgta į jūrų ir gėlo vandens biologiją ir ekologiją bei akvakultūros technologijas.

Panaudoti metodai

Išplatinus aptarimo dokumentą buvo surengtas oficialus suinteresuotųjų šalių pasitarimas. Buvo tariamasi su Žuvininkystės ir akvakultūros patariamuoju komitetu, vėliau vyko du dokumento projektų aptarimai elektroniniu paštu.

Pagrindinės organizacijos (ekspertai), su kuriais buvo konsultuotasi

i) Tarptautinės organizacijos, t. y. ICES, EIFAC ir NASCO;

ii) specializuotos tyrimų institucijos, t. y. Jūrų organizmų tyrimai ir Halo tarptautinis žuvininkystės institutas;

iii) atskiri valstybių narių vyriausybių, akvakultūros ir NVO ekspertai.

Gautų ir panaudotų patarimų santrauka

Pagrindinė išvada yra tokia, jog plačiai sutariama, jog esama rimtos rizikos, turinčios negrįžtamų pasekmių. Konkretesni techniniai aspektai yra tokie:

Izoliavimo klausimas turėtų būti sprendžiamas atskirai. Sąvokų apibrėžimams reikėtų kruopštumo, ypač atskiriant rūšis, kurios yra vietinės, ir tas, kurios nėra vietinės. Šis teisės aktas turėtų reglamentuoti akvakultūra pagrįstą žuvivaisą ir įprastą akvakultūrą. Reikėtų numatyti rizikos įvertinimą su sušvelninimo ir apsaugos priemonėmis, patikslinant, kas atliks rizikos įvertinimą ir jį patikrins. Reglamentas neturėtų būti pernelyg norminantis, kad valstybės narės galėtų pasirūpinti tiksliu įgyvendinimu. Būtina plėtoti Europos patirtį, susijusią su karantino stotimis. Reikėtų įtraukti GMO, nereikėtų nekenksmingais laikyti triploidų. Pasiūlymas iš esmės remiasi tomis nuomonėmis, tačiau GMO pasiūlymas netaikomas, nes juos jau reglamentuoja toje srityje galiojantys ir kuriami Bendrijos teisės aktai.

Priemonės viešai skelbti ekspertų rekomendacijas

Pagrindinės suinteresuotųjų šalių susitikimo išvados buvo pateiktos Žuvininkystės ir akvakultūros patariamajam komitetui, antrajai akvakultūros darbo grupei. Žuvininkystės interneto tinklavietėje pateikiamas tų diskusijų protokolas. Elektroniniu paštu vykusio aptarimo metu daugelis žinučių buvo siunčiamos ir visiems kitiems ekspertams, be perspėjimo dėl riboto platinimo.

- **Poveikio vertinimas**

Įvairios poveikio įvertinimo metu išnagrinėtos galimybės rodo, jog dabartinis pasiūlymas yra priimtinesnis nei galimybė netaikyti teisės akto judėjimui Bendrijoje, tačiau išskiriant

svetimoms rūšims taikomą introdukciją ir rūšims, kurių jų areale esančioje vietovėje nerandama dėl biologinių ir geografinių priežasčių, taikomą perkėlimą. Pramonės atstovai komentavo, jog paraiškų teikimo, rizikos įvertinimo ir karantino išlaidos ateityje neskatins teikti paraiškų dėl svetimų rūšių introdukcijos. Atsižvelgiant į šį perspėjimą, pasiūlyme nėra nustatoma, kad pareiškėjas privalo visais atvejais padengti rizikos įvertinimo išlaidas (žr. 9 straipsnio 1 dalį). Kaip teigiama pirmiau, didelė dabartinės akvakultūros praktikos dalis skirta svetimoms rūšims (vaivorykštinis upėtakis, didžioji austrė, karpis), tad ūkio subjektai gali jungtis ir pasidalyti tiek paraiškos rengimui, tiek, kai taikoma, rizikos analizei reikalingos informacijos gavimo išlaidas. Pasiūlyme taip pat numatoma išduoti leidimus kartotiniam judėjimui per laikotarpį iki penkerių metų, o taip bus supaprastintos tiek išlaidos, tiek procedūros.

Siekiant laikytis dabartinės ES rizikos analizės praktikos buvo nuspręsta atskirti rizikos įvertinimo funkciją (konsultacinis komitetas) nuo rizikos valdymo funkcijos (kompetentinga institucija). Dėl šios priežasties nebuvo siūloma pirminio abiejų funkcijų priskyrimo kompetentingai institucijai varianto. Įvertinant poveikį buvo sprendžiamas klausimas, ar pasiūlymas nėra pirmalaikis, nes Tarptautinės jūrų organizacijos tarptautinė konvencija dėl balastinių vandenų, priimta 2004 m. vasarį, taip pat apima svetimų rūšių problemą. Atsižvelgiant į tai, jog neaiški šios konvencijos įsigaliojimo data, taip pat į su svetimomis rūšimis susijusios rizikos pobūdį, ir laikantis atsargumo principo, buvo nutarta, jog reglamento priėmimas nebus pirmalaikis.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

- **Siūlomų veiksmų santrauka**

Siūlomo teisės akto tikslas, kaip suformuluota, yra surasti tinkamą subsidiarumo ir proporcingumo pusiausvyrą. Sprendimus priimti paliekama valstybėms narėms, kurios nustatytomis sąlygomis galės įvertinti riziką, susijusią su introdukcijos pasiūlymais. Pareiškėjai turės teikti paraiškas, suteikdami valstybės narės institucijoms pakankamai informacijos priimti sprendimą. Visais atvejais privalomos paraiškos turinys yra pakankamai išsamus, kad būtų galima įvertinti, ar judėjimas yra įprastas ar neįprastas. Reglamente taip pat yra pakankamai kriterijų valstybės narės lygmenyje priimti sprendimą, ar reikalingas rizikos aplinkai įvertinimas (RAĮ), ir kas dalyvaus atliekant tokį įvertinimą. Užbaigus RAĮ vertinimą bus surinkta atitinkama informacija, reikalinga priimti sprendimą dėl to, ar reikėtų suteikti leidimą. Tais atvejais, kai judėjimas turi įtakos kitai valstybei narei, „Bendrijos procedūra“ leidžia Komisijai konsultuotis su kitomis valstybėmis narėmis ir atitinkamais komitetais. Šiuo atveju Komisija gali nuspręsti patvirtinti, atšaukti arba pakeisti sprendimą per šešis mėnesius. Pasiūlyme labai remiamasi galiojančiais savanoriškais ICES ir EIFAC kodeksais ir Kanados nacionaliniu vandens organizmų introdukcijos ir perkėlimo kodeksu, kuriame plėtojamas ICES kodeksas. Reglamente neatmetama galimybė savanoriškai taikyti ICES ir EIFAC kodeksus valstybės narės lygmeniu.

- **Teisinis pagrindas**

Teisinis pagrindas yra Sutarties 37 straipsnis, atsižvelgiant į akvakultūros veiklos specifiškumą ir gyvų vandens išteklių išsaugojimo tikslą, nustatytą Bendrojoje žvejybos

politikoje (Tarybos reglamento 2371/2002[3] 1 straipsnio 1 dalis ir 1 straipsnio 2 dalies a ir f punktai).

- **Subsidiarumo principas**

Subsidiarumo principas taikomas tik tuomet, jeigu pasiūlymas nepriklauso išskirtinei Bendrijos kompetencijai.

Kaip nurodyta pirmiau, pasiūlymas priklauso Bendrosios žvejybos politikos sferai, o ta politika yra išimtinė Bendrijos kompetencija. Todėl subsidiarumo principas netaikomas.

- **Proporcingumo principas**

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą dėl šios(-ių) priežasties(-čių).

  - Vienas aiškiausių pageidavimų, išsakytų 2003 m. gruodį įvykusiame konsultaciniame pasitarime, yra būtinybė laikytis proporcingumo principo ir užtikrinti, kad naująjį teisės aktą perimtų pramonė, ir jis nebūtų vėl palaikytas neveiksminga įstatymų našta. Užuot ieškojus paprasčiausio sprendimo uždrausti bet kokį svetimų rūšių panaudojimą, pasiūlyme ieškoma aplinkos apsaugos ir akvakultūros pramonės poreikių pusiausvyros.

  - Pasiūlyme teisingai visiems dalyviams paskirstyta finansinė ir administracinė našta.

- **Priemonės pasirinkimas**

Siūlomas teisės aktas yra reglamentas. Nors iš principo įmanoma būtų priimti ir direktyvą, buvo nuspręsta, jog atsižvelgiant į dinamišką akvakultūros sektoriaus pobūdį, visiems naudinga yra nustatyti išsamias taisykles reglamento forma, užuot nustačius įsipareigojimą siekti galutinio rezultato.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Reglamentas gali turėti tam tikrą poveikį personalo laiko rengiant paraiškas galimam svetimų rūšių judėjimui sąnaudoms ir konsultacijų su STECF ir Žuvininkystės ir akvakultūros patariamuoju komitetu sąnaudoms, tačiau šis darbas tiems komitetams įprastas.

[3] OL L 358, 2002 12 31, p. 59;

2006/0056 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS REGLAMENTAS

dėl svetimų ir vietovėje nerandamų rūšių naudojimo akvakultūrai

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą[4],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę[5],

atsižvelgdama į Europos Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[6],

kadangi:

(1) Pagal Sutarties 6 straipsnį, nustatant ir įgyvendinant Bendrijos politikos ir veiklos kryptis, ypač siekiant skatinti tvarią plėtotę, turi būti atsižvelgiama į aplinkos apsaugos reikalavimus.

(2) Akvakultūra yra sparčiai augantis sektorius, kuriame šiuo metu ieškoma naujovių ir naujų rinkų. Siekiant pritaikyti gamybą prie rinkos sąlygų, svarbu, kad akvakultūros srityje būtų siekiama kuo didesnės veisiamų rūšių įvairovės.

(3) Akvakultūrai buvo ekonomiškai naudinga ankstesnė svetimų rūšių introdukcija ir vietovėje nerandamų rūšių perkėlimas (pavyzdžiui, vaivorykštinio upėtakio, didžiosios austrės ir lašišos), o ateityje reikėtų siekti labiau padidinti su introdukcija ir perkėlimu susijusią naudą, tuo pat metu vengiant ekosistemų pakitimų, užkertant kelią neigiamai biologinei sąveikai, įskaitant genetinius pokyčius, su vietinėmis populiacijomis ir apribojant netikslinių rūšių paplitimą bei neigiamą poveikį natūralioms buveinėms.

(4) Buvo nustatyta, kad invazinės svetimos rūšys yra viena iš pagrindinių biologinės įvairovės mažėjimo priežasčių. Biologinės įvairovės konvencijos (BĮK), kurią pasirašė ir Bendrija, 8 straipsnio h dalyje reikalaujama, kad kiekviena susitariančioji šalis kiek tai įmanoma ir tinkslinga, neleistų introdukuoti svetimų rūšių, kurios kelia grėsmę ekosistemoms, buveinėms ir rūšims, kontroliuotų ir sunaikintų tokias svetimas rūšis. Visų pirma, BĮK šalių konferencijoje buvo priimtas Sprendimas VI/23 dėl ekosistemoms, buveinėms arba rūšims grėsmę keliančių svetimų rūšių, kurio priede išdėstomi tokių svetimų rūšių prevencijos, introdukcijos ir jų poveikio sušvelninimo

---

4 OL C[…], […], p. […].
5 OL C[…], […], p. […].
6 OL C[…], […], p. […].

pagrindiniai principai. (žr: http://www.biodiv.org/decisions/default.aspx?m=COP-06&id=7197&lg=0).

(5) Savo areale esančių rūšių perkėlimas į teritorijas, kuriose tų rūšių dėl biologinių ir geografinių priežasčių nėra, taip pat gali sukelti pavojų tose teritorijose susidariusioms ekosistemoms, ir tokiam perkėlimui taip pat turėtų būti taikomas šis reglamentas.

(6) Todėl Bendrija turėtų parengti savo sistemą, užtikrinančią tinkamą vandens aplinkos apsaugą nuo rizikos, susijusios su nevietinių rūšių naudojimu akvakultūrai. Šioje sistemoje reikėtų numatyti galimos rizikos analizės procedūras, prevencijos ir atsargos principais pagrįstų priemonių panaudojimą ir prireikus nenumatytų atvejų planų priėmimą. Tos procedūros turėtų remtis patirtimi, įgyta taikant veikiančias savanoriškas sistemas, visų pirma Tarptautinės jūrų tyrimų tarnybos (ICES) Jūrų organizmų introdukcijos ir perkėlimo praktikos kodeksą, Europos vidaus vandenų žuvininkystės konsultacinės komisijos (EIFAC) Praktikos kodeksą bei Jūrų ir gėlųjų vandenų organizmų introdukcijos ir perkėlimo įvertinimo procedūrų vadovą.

(7) Šiame reglamente numatytos priemonės neturėtų pažeisti 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos[7], 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo[8], Tarybos direktyvos 2006/XX/EB dėl akvakultūros gyvūnams ir jų produktams taikomų gyvūnų sveikatos reikalavimų ir tam tikrų vandens gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės[9] ir 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB, nustatančios Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus[10].

(8) Galima rizika, kuri tam tikrais atvejais gali būti didelės geografinės aprėpties, iš pradžių akivaizdi vietos lygmenyje. Skirtingų vietų vandens aplinkos savybės visoje Bendrijoje gali būti skirtingos, ir valstybės narės turi atitinkamas žinias, stebėsenos sistemas ir patirtį rizikos jų suverenitetui arba jurisdikcijai priklausančiai vandens aplinkai įvertinimui ir valdymui. Todėl tikslinga, kad šiame reglamente numatytas priemones pirmiausia turi įgyvendinti valstybės narės.

(9) Tačiau tais atvejais, kai rizika nėra maža ir gali turėti įtakos kitoms valstybėms narėms, reikėtų Bendrijos sistemos suinteresuotųjų šalių konsultacijoms ir leidimų patvirtinimui prieš juos išduodant valstybėms narėms. Pagal 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB). 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką[11] 33 straipsnį įsteigtas Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetas (STECF) turėtų teikti mokslines konsultacijas šiame konsultacijų procese, o Komisijos sprendimu 1999/478/EEB[12] įsteigtas Žuvininkystės ir akvakultūros patariamasis komitetas turėtų konsultuoti suinteresuotąsias šalis akvakultūros ir aplinkos apsaugos srityje,

---

7 OL L 206, 1992 7 22, p. 7. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

8 OL L 175, 1985 7 5, p. 4. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2003/35/EB (OL L 156, 2003 6 25, p. 17).

9 OL ... įterpti oficialų Tarybos direktyvos (kurią priėmė Komisija 2005 8 23, KOM(2005) 362) numerį

10 OL L 327, 2000 12 22, p. 1.

11 OL L 358, 2002 12 31, p. 59.

12 OL L 187, 1999 7 20, p. 70.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I skyrius
Dalykas, taikymo sritis ir sąvokų apibrėžimai

1 straipsnis
Dalykas

Šiame reglamente nustatomi svetimų ir vietovėje nerandamų rūšių akvakultūros praktikos pagrindai, siekiant įvertinti ir mažinti galimą tų rūšių poveikį vandens aplinkos apsaugai ir tuo būdu prisidėti prie sektoriaus tvariosios plėtros.

2 straipsnis
Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas svetimų rūšių introdukcijai ir vietovėje nerandamų rūšių perkėlimui, naudojant tas rūšis Bendrijos akvakultūrai.

2. Šis reglamentas netaikomas vandens organizmų perkėlimams valstybėse narėse, išskyrus:

   a) perkėlimus į, iš arba tarp valstybių narių teritorijų, esančių ne Europoje;

   b) perkėlimus, vykstančius tarp vandenų skirtinguose ekoregionuose, kaip apibrėžta 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB, nustatančios Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus[13], II priede, ir

   c) atvejus, kai remiantis moksline konsultacija yra pagrindas numatyti dėl perkėlimo aplinkai iškilti galinčias grėsmes.

3. Nukrypstant nuo 2 dalies valstybės narės gali nuspręsti, kad šis reglamentas ir kitais atvejais taikomas perkėlimams jų teritorijoje.

4. Šis reglamentas taikomas visiems akvakultūros objektams, esantiems valstybių narių jurisdikcijoje, nesvarbu, koks yra objekto dydis arba savybės ar auginamų vandens organizmų rūšis. Reglamentas taikomas akvakultūrai, kuriai naudojama bet kokia vandens terpė.

5. Šis reglamentas netaikomas dekoratyvinių vandens gyvūnų arba augalų laikymui tiesioginio kontakto su Bendrijos natūraliais vandenimis neturinčiose naminių gyvūnėlių parduotuvėse, viešuose soduose arba akvariumuose arba laikymui objektuose, kuriuose įrengtos nuotekų valymo sistemos, leidžiančios įgyvendinti 1 straipsnyje nustatytus tikslus.

---

[13] OL L 327, 2000 12 22, p. 1.

3 straipsnis
Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente taikomi tokie apibrėžimai:

(1) „akvakultūra“ yra vandens aplinkos organizmų veisimas ir auginimas, kai naudojami metodai, kuriais siekiama šių atitinkamų organizmų išauginti daugiau nei galima natūralioje aplinkoje, ir kai šie organizmai yra fizinio arba juridinio asmens nuosavybė veisimo ir auginimo etapais iki produkcijos surinkimo ir jos metu;

(2) „atviras akvakultūros objektas“ yra objektas, kur akvakultūra vykdoma vandens terpėje, nuo laukinės vandens terpės neatskirtoje aklinomis užtvaromis, neleidžiančiomis ištrūkti veisiamiems gyvūnams arba biologinei medžiagai, kurie galėtų išlikti ir po to daugintis;

(3) „uždaras akvakultūros objektas“ yra objektas, kur akvakultūra vykdoma vandens terpėje, nuo laukinės vandens terpės atskirtoje aklinomis užtvaromis, neleidžiančiomis ištrūkti veisiamiems gyvūnams arba biologinei medžiagai, kurie galėtų išlikti ir po to daugintis;

(4) „vandens organizmai“ yra bet kokie gyvi vandens organizmai, priklausantys gyvūnijai, augalijai ir pirmuonims, įskaitant bet kokią atskiro tokio organizmo dalį, lytines ląsteles, sėklas, kiaušinėlius arba vegetatyvinio dauginimosi dalis, kurios gali išlikti ir po to daugintis;

(5) „poliploidai“ yra vandens organizmai, kurių ląstelėse esančių chromosomų skaičius buvo pakeistas naudojant ląstelių manipuliavimo metodus;

(6) „svetima rūšis“ yra:

a) vandens organizmo rūšis, porūšis arba žemesnis taksonas, dėl tyčinės arba atsitiktinės žmonių atliktos introdukcijos atsiduriantis už žinomo savo arealo ir galimo paplitimo teritorijos ribų;

b) poliploidai, nepriklausomai nuo savo arealo arba galimo paplitimo;

(7) „vietovėje nerandama rūšis“ yra vandens organizmo rūšis arba porūšis, kurio dėl biologinių ir geografinių priežasčių nėra zonoje, esančioje jo paplitimo areale;

(8) „netikslinė rūšis“ yra bet kokia vandens organizmo rūšis arba porūšis, kuris atsitiktinai įkurdinamas su introdukuojamu arba perkeliamu vandens organizmu;

(9) „judėjimas“ yra introdukcija ir (arba) perkėlimas;

(10) „introdukcija“ yra procesas, kai svetima rūšis specialiai perkeliama naudoti akvakultūrai;

(11) „perkėlimas“ yra procesas, kai vandens organizmas savo areale specialiai perkeliama naudoti akvakultūrai į teritoriją, kurioje iki tol dėl biologinių ir geografinių priežasčių jis neegzistavo;

(12) „bandomasis išleidimas“ yra riboto masto vandens organizmų išleidimas įvertinti ekologinę sąveiką su vietinėmis rūšimis ir buveinėmis, siekiant patikrinti rizikos įvertinimo prielaidas;

(13) „pareiškėjas“ yra fizinis arba juridinis asmuo arba subjektas, siūlantis atlikti vandens organizmo introdukciją arba perkėlimą;

(14) „karantinas“ yra procesas, kai vandens organizmai ir bet kokie su jais susiję organizmai gali būti laikomi visiškai izoliuoti nuo aplinkos;

(15) „karantino stotis“ yra vieta, kurioje vandens organizmai ir bet kokie su jais susiję organizmai gali būti laikomi visiškai izoliuoti nuo aplinkos;

(16) „įprastas judėjimas“ yra judėjimas iš žinomo vandens organizmų šaltinio, kuriam priskiriama maža rizika, po to, kai ilgalaikė patirtis valstybėje narėje parodo, jog nėra neigiamo ekologinio poveikio ir nebus poveikio kitoms valstybėms narėms;

(17) 1„neįprastas judėjimas“ yra bet koks vandens organizmų judėjimas, kuris neatitinka įprasto judėjimo kriterijų;

(18) „priimančioji valstybė narė“ yra valstybė narė, į kurios teritoriją introdukuojama svetima rūšis arba perkeliama vietovėje nerandama rūšis;

(19) „siunčiančioji valstybė narė“ yra valstybė narė, iš kurios teritorijos introdukuojama svetima rūšis arba perkeliama vietovėje nerandama rūšis.

II skyrius
Bendrieji valstybių narių įsipareigojimai

4 straipsnis
Priemonės neigiamam poveikiui išvengti

Valstybės narės užtikrina, kad būtų imtasi visų tinkamų priemonių išvengti vandens organizmų ir netikslinių rūšių introdukcijos arba perkėlimo akvakultūrai ir tų rūšių paplitimo laukinėje gamtoje neigiamo poveikio biologinei įvairovei, ypač rūšims, buveinėms ir ekosistemų funkcijoms.

5 straipsnis
Sprendimus priimančios ir konsultuojančios institucijos

Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, kurios turi užtikrinti, jog bus laikomasi šio reglamento reikalavimų („kompetentingas institucijas“). Kiekviena kompetentinga institucija paskiria jai padėsiantį konsultacinį komitetą, kurį sudarys atitinkami biologijos ir ekologijos sričių ekspertai („konsultacinį komitetą“).

III skyrius
Leidimai

6 straipsnis
Leidimas

1. Ketinantieji imtis vandens organizmo introdukcijos arba perkėlimo prašo priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos leidimo. Paraiškos gali būti pateikiamos kartotiniam judėjimui, numatytam per ne ilgesnį kaip penkerių metų laikotarpį.

2. Pareiškėjas su paraiška pateikia I. priede nurodytą informaciją. Konsultacinis komitetas pateikia nuomonę, ar paraiškoje yra visa reikalinga informacija ir todėl ji yra priimtina, ir informuoja kompetentingą instituciją.

7 straipsnis
Siūlomo judėjimo rūšis

Konsultacinis komitetas pateikia savo nuomonę, ar siūlomas judėjimas yra įprastas judėjimas ar neįprastas judėjimas, ir ar prieš judėjimą reikalingas karantinas arba bandomasis išleidimas, bei informuoja kompetentingą instituciją.

8 straipsnis
Įprastas judėjimas

Įprasto judėjimo atveju kompetentinga institucija gali suteikti leidimą, nurodydama, kai taikoma, jog reikalingas karantinas arba bandomasis išleidimas, kaip nurodyta IV ir V skyriuose.

9 straipsnis
Neįprastas judėjimas

1. Neįprasto judėjimo atveju atliekamas rizikos aplinkai įvertinimas, kaip nurodyta II priede. Kompetentinga institucija nusprendžia, ar pareiškėjas arba nepriklausoma institucija turi atlikti rizikos aplinkai įvertinimą, ir nutaria, kas padengs to įvertinimo išlaidas.

2. Remdamasis rizikos aplinkai įvertinimu konsultacinis komitetas pateikia savo nuomonę dėl rizikos kompetentingai institucijai, naudodamas bendros ataskaitos formą, nustatytą II priedo 3 dalyje. Konsultaciniam komitetui nustačius, jog rizika yra nedidelė, kompetentinga institucija be tolesnių formalumų gali išduoti leidimą.

3. Konsultaciniam komitetui nustačius, kad su siūlomu vandens organizmų judėjimu susijusi rizika yra didelė arba vidutinė, komitetas nagrinėja paraišką drauge su pareiškėju, įsitikindamas, ar rizikos lygio sumažinimui iki nedidelio numatytos poveikio sušvelninimo procedūros arba technologijos. Konsultacinis komitetas II priedo 3 dalyje nustatytoje formoje perduoda savo įvertinimo rezultatus

kompetentingai institucijai, nurodydamas rizikos lygį ir patikslindamas, kodėl reikalingas bet koks rizikos sumažinimas.

4. Kompetentinga institucija gali išduoti leidimus neįprastam judėjimui tais atvejais, kai rizikos įvertinimas, įskaitant ir bet kokias poveikio sušvelninimo priemones, rodo, kad rizika aplinkai yra nedidelė. Bet koks atsisakymas išduoti leidimą turi būti pagrįstas moksliškai.

10 straipsnis
Sprendimo priėmimo laikotarpis

1. Pareiškėjas raštu informuojamas apie sprendimą išduoti arba neišduoti leidimą per pagrįstą laikotarpį ir bet kokiu atveju ne vėliau kaip per vienerius metus nuo paraiškos pateikimo dienos.

2. Valstybės narės, kurios yra ICES šalys, gali prašyti, kad ICES peržiūrėtų paraiškas ir rizikos įvertinimus dėl jūrų organizmų prieš konsultaciniam komitetui paskelbiant savo nuomonę. Tokiais atvejais numatomas papildomas šešių mėnesių laikotarpis.

11 straipsnis
Kitoms valstybėms narėms poveikį darantis judėjimas

1. Kai siūlomas organizmo judėjimas gali turėti arba tikrai turi poveikį aplinkai kitose valstybėse narėse, kompetentinga institucija informuoja suinteresuotąją valstybę narę arba nares ir Komisiją apie savo ketinimą suteikti leidimą, atsiųsdamos sprendimo projektą drauge su aiškinamuoju memorandumu ir rizikos aplinkai įvertinimo santrauka, kaip nurodyta II priedo 3 dalyje.

2. Per du mėnesius nuo šio pranešimo dienos kitos suinteresuotosios valstybės narės gali raštu pateikti Komisijai pastabas.

3. Per šešis mėnesius nuo pranešimo dienos Komisija, pasitarusi su Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetu (STECF), įsteigtu pagal Reglamento 2371/2002 33 straipsnį, ir Žuvininkystės ir akvakultūros patariamuoju komitetu, įsteigtu pagal Komisijos sprendimą 1999/478/EEB[14], patvirtina, atmeta arba pakeičia siūlomą sprendimą išduoti leidimą.

4. Per 30 dienų nuo Komisijos sprendimo dienos, suinteresuotosios valstybės narės gali perduoti šį sprendimą Tarybai. Per paskesnį 30 dienų laikotarpį Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali priimti kitokį sprendimą.

[14] OL L 187, 1999 7 20, p. 70. Sprendimas, su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2004/864/EB (OL L 370, 2004 12 17, p. 91).

12 straipsnis
Leidimo atšaukimas

Bet kuriuo metu kompetentinga institucija gali atšaukti leidimą, jeigu įvyksta nenumatyti įvykiai, turintys neigiamą poveikį aplinkai arba vietinėms populiacijoms.

IV skyrius
Introdukcijos sąlygos išdavus leidimą

13 straipsnis
Atitiktis kitoms Bendrijos nuostatoms

Pagal šį reglamentą išdavus leidimą introdukcija gali vykti tik tada, kai gaunami kiti pagal Bendrijos teisę numatyti leidimai ir įvykdomos kitos Bendrijos taisyklių sąlygos, visų pirma:

a) gyvūnų sveikatos reikalavimai, nustatyti Tarybos direktyvoje 2006/XX/EB[15];

b) sąlygos, nustatytos 2000 m. gegužės 8 d. Tarybos direktyvoje 2000/29/EB dėl apsaugos priemonių nuo augalams ir augaliniams produktams kenksmingų organizmų įvežimo į Bendriją ir išplitimo joje[16].

14 straipsnis
Išleidimas į akvakultūros objektą įprastos introdukcijos atvejais

Įprastos introdukcijos atvejais vandens organizmų išleidimas į atvirą akvakultūros objektą paprastai leidžiamas be karantino, nebent kompetentinga institucija, remdamasi konsultacinio komiteto suteikta konkrečia konsultacija, nuspręstų kitaip.

15 straipsnis
Išleidimas į akvakultūros objektą neįprastos introdukcijos atvejais

1. Neįprastos introdukcijos atvejais, vandens organizmų išleidimui į atvirus ir uždarus akvakultūros objektus taikomos 2, 3 ir 4 dalyse nustatytos sąlygos.

2. Vandens organizmai, kurie bus panaudoti veisimui, laikomi nustatytoje karantino stotyje Bendrijos teritorijoje pagal III priede nustatytas sąlygas.

3. Karantino stotis gali būti kitoje valstybėje narėje nei priimančioji valstybė narė, jeigu visos atitinkamos valstybės narės sutinka, ir jeigu ši galimybė numatyta rizikos aplinkai įvertinime, nustatytame 9 straipsnyje.

4. Priimančiosios valstybės narės akvakultūros objekte gali būti naudojami tik introdukuojamų vandens organizmų palikuonys, nebent atitinkami organizmai

---

15 Žr. 9 išnašą.
16 OL L 169, 2000 7 10, p. 1.

reprodukciniu požiūriu yra visiškai sterilūs ir su sąlyga, kad karantino metu nerandama netikslinių rūšių.

16 straipsnis
Bandomasis išleidimas į atvirą akvakultūros objektą

Kompetentinga institucija gali prašyti, kad prieš išleidžiant vandens organizmus į atviras akvakultūros sistemas iš pradžių būtų atliktas bandomasis išleidimas, kuriam taikomos specialios izoliavimo ir prevencinės priemonės, paremtos konsultacinio komiteto konsultacija ir rekomendacijomis.

17 straipsnis
Nenumatytų atvejų planai

Visų neįprastų introdukcijų ir bandomųjų išleidimų atveju konsultacinis komitetas, pasitaręs su pareiškėju, parengia nenumatytų atvejų planus, kuriuose *inter alia* numatomas introdukuotų rūšių pašalinimas iš aplinkos arba jų tankumo sumažinimas nenumatytais atvejais, turinčiais neigiamą poveikį aplinkai arba vietinėms populiacijoms. Jeigu toks įvykis atsitinka, nenumatytų atvejų planai įgyvendinami nedelsiant, o leidimas atšaukiamas, kaip numatyta 12 straipsnyje.

18 straipsnis
Stebėsena

1. Svetimos rūšys stebimos dvejus metus po jų išleidimo arba visą organizmų reprodukcijos ciklą, žiūrint kuris ilgesnis, siekiant įvertinti, ar poveikis buvo tiksliai numatytas, ir ar yra papildomas arba kitoks poveikis. Visų pirma ištiriamas rūšių paplitimo arba izoliuotumo lygis. Kompetentinga institucija nusprendžia, ar pareiškėjas turi tinkamos patirties ir žinių, ar stebėseną vykdys kita institucija.

2. Priklausomai nuo konsultacinio komiteto nuomonės kompetentinga institucija gali pareikalauti ilgesnių stebėsenos laikotarpių įvertinti bet kokį galimą ilgalaikį poveikį ekosistemai, kurį sunku pastebėti per 1 dalyje nustatytą laikotarpį.

3. Konsultacinis komitetas įvertina stebėsenos programos rezultatus ir visų pirma pažymi bet kokį įvykį, kuris nebuvo tinkamai numatytas rizikos aplinkai įvertinime. To įvertinimo rezultatai siunčiami kompetentingai institucijai, kuri rezultatų santrauką įrašo į nacionalinį registrą, sukurtą pagal 23 straipsnį.

V skyrius
Perkėlimo sąlygos išdavus leidimą

19 straipsnis
Atitiktis kitoms Bendrijos nuostatoms

Pagal šį reglamentą išdavus leidimą perkėlimas gali įvykti tik tada, kai gaunami kiti pagal Bendrijos teisę numatyti leidimai ir įvykdomos kitos Bendrijos taisyklių sąlygos, visų pirma:

a) gyvūnų sveikatos reikalavimai, nustatyti Tarybos direktyvoje 2006/XX/EB[17];

b) Direktyvoje 2000/29/EB nustatytos sąlygos[18].

20 straipsnis
Neįprastas perkėlimas

Neįprastų perkėlimų į atvirus akvakultūros objektus atveju kompetentinga institucija gali paprašyti, kad prieš išleidžiant vandens organizmus iš pradžių būtų atliktas bandomasis išleidimas, kuriam taikomos specialios izoliavimo ir prevencinės priemonės, paremtos konsultacinio komiteto konsultacija ir rekomendacijoms.

21 straipsnis
Karantinas

Priimančioji valstybė narė gali išimtiniais atvejais ir priklausomai nuo Komisijos patvirtinimo pareikalauti karantino pagal 15 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis prieš neįprastai perkeliamų rūšių išleidimą į atvirus arba uždarus akvakultūros objektus. Prašant Komisijos pritarimo nurodomos priežastys, dėl kurių reikalingas karantinas. Komisija į tokius prašymus atsako per 30 dienų.

22 straipsnis
Stebėsena po perkėlimo

Po neįprasto perkėlimo rūšys stebimos pagal 18 straipsnio reikalavimus.

VI skyrius
Registras

23 straipsnis
Registras

Valstybės narės turi introdukcijų ir perkėlimų registrą, kuriame chronologiškai fiksuojamos visos pateiktos paraiškos ir susiję dokumentai, gauti prieš išduodant leidimą ir stebėsenos laikotarpiu.

Registras taip pat atviras visuomenei pagal 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką[19].

---

17 Žr. 9 išnašą.
18 Žr. 15 išnašą.
19 OL L 41, 2003 2 14, p. 26.

VII skyrius
Baigiamosios nuostatos

24 straipsnis
Derinimas su technikos pažanga

I, II ir III priedų pakeitimai, kuriuos būtina suderinti su technine ir mokslo pažanga, priimami Reglamento (EB) Nr. 2371/2002[20] 30 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.

25 straipsnis
Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje,

Tarybos vardu
Pirmininkas

[20] Žr. 11 išnašą.

I PRIEDAS

Paraiška

(Pildo pareiškėjas)

Jei įmanoma, informacija turi būti patvirtinta mokslinės literatūros šaltiniais ir nurodyti asmeniniai ryšiai su mokslo institucijomis bei žuvininkystės specialistais. Neišsamios paraiškos gali būti grąžintos pareiškėjui, prašant pateikti papildomos medžiagos, ir dėl to gali užsitęsti pasiūlymo vertinimas.

Šiame priede, kai paraiška yra greičiau susijusi su siūlomu perkėlimu nei su introdukcija, sąvokos introdukcija/introdukuota turi būti keičiamos sąvokomis perkėlimas/perkelta.

A) Santrauka

Pateikite trumpą dokumentų (įskaitant pasiūlymą) aprašą, galimą poveikį vietinėms rūšims bei jų buveinėms (gyvenamajai aplinkai) ir sušvelninimo priemones, skirtas galimam poveikiui vietinėms rūšims sumažinti.

B) Introdukcija

1) Nurodykite siūlomo introdukuoti arba perkelti organizmo pavadinimą (įprastą ir mokslinį), gentį, rūšį, porūšį arba prireikus žemesniųjų taksonų klasifikaciją.

2) Apibūdinkite organizmo savybes, įskaitant skiriamąsias. Pateikite mokslinį piešinį arba nuotrauką.

3) Aprašykite akvakultūros istoriją, papildymus ar kitas introdukcijas (jei reikalinga).

4) Aprašykite siūlomos introdukcijos tikslus ir pagrįstumą, įskaitant paaiškinimą, kodėl tas tikslas negali būti įgyvendintas naudojant vietines rūšis.

5) Kokios kitos strategijos buvo apsvarstytos siekiant įgyvendinti pasiūlymo tikslus? Koks būtų pasirinkimo „nieko nedaryti“ rezultatas?

6) Kokia yra pasiūlymo geografinė zona? Pridėkite žemėlapį.

7) Nurodykite, kiek organizmų siūloma introdukuoti (pradinį ir galutinį skaičių). Ar projektas gali būti suskirstytas dalimis. Jei taip, kiek organizmų bus introdukuota kiekviename etape?

8) Nurodykite išteklių šaltinį (-ius) (telkinį/įrenginį) ir genetinį fondą (jei žinomas).

C) Informacija apie kiekvieną rūšių, kurios bus introdukuotos, vystymosi raidos (gyvenimo istorijos) etapą.

1) Aprašykite vietinį (gamtinį) arealą ir arealo pokyčius, susijusius su introdukcija.

2) Įrašykite, kada rūšis buvo introdukuota anksčiau, ir aprašykite ekologinį poveikį priimančiosios teritorijos aplinkai (plėšrūnas, auka, konkurentas ir (arba) struktūriniai (funkciniai) buveinės elementai).

3) Kokie veiksniai apriboja rūšį jos vietiniame areale.

4) Apibūdinkite leistinas fiziologines ribas (vandens kokybė, temperatūra, deguonis ir druskingumas) kiekviename vystymosi etape (ankstyvojo vystymosi, subrendimo ir dauginimosi etapai).

5) Aprašykite buveinės pranašumus ir leistinas ribas kiekviename vystymosi etape.

6) Aprašykite biologinį dauginimosi procesą.

7) Aprašykite migracinę elgseną.

8) Nurodykite, kokiam maistui teikiama pirmenybė kiekviename vystymosi etape.

9) Nurodykite augimo tempą ir gyvenimo trukmę (jei žinoma, ir toje zonoje, į kurią siūloma introdukuoti).

10) Nurodykite žinomus konkrečios rūšies arba žuvų išteklių patogenus ir parazitus.

11) Aprašykite elgesio savybes (socialumas, teritoriškumas, agresyvumas).

D) Sąveika su vietinėmis rūšimis

1) Kokia yra introdukuoto organizmo galimybė išgyventi ir įsikurti jam ištrūkus? (Šis klausimas tinka perkeliant į atvirus ir uždarus akvakultūros įrenginius).

2) Kokioje (kokiose) siūlomos introdukcijos zonoje esančioje buveinėje (esančiose buveinėse) introdukuotos rūšys gali įsikurti ir ar jos susimaišys su silpnomis, galinčiomis išnykti arba nykstančiomis rūšimis? (Nurodykite, jei siūloma introdukcijos zona apima gretimus vandenis).

3) Su kuriomis vietinėmis rūšimis bus palankiausia susimaišyti? Ar yra nepanaudotų ekologinių išteklių, kuriais rūšis pasinaudotų?

4) Kuo introdukuotas organizmas maitinsis priimančiojoje aplinkoje?

5) Ar jų plėšrumas turės neigiamo poveikio priimančiajai ekosistemai?

6) Ar introdukuoti organizmai išgyvens ir sėkmingai dauginsis siūlomoje introdukcijos zonoje, ar išteklius reikės kasmet papildyti? (Šis klausimas tinka rūšims, skirtoms vežti ne į uždarus akvakultūros įrenginius).

7) Ar introdukuoti organizmai susikryžmins su vietinėms rūšimis? Ar dėl siūlomos introdukcijos gali būti išstumtos vietinės rūšys arba ištekliai? Ar introdukuoti organizmai gali turėti poveikio vietinių rūšių įprastam nerštui ir nerštavietėms?

8) Ar siūloma introdukcija gali turėti poveikio buveinei arba vandens kokybei?

E) Priimančioji aplinka ir gretimi vandenys

1) Pateikite fizinius duomenis apie priimančiąją aplinką ir gretimus vandens telkinius, pavyzdžiui, vandens temperatūrą pagal sezonus, druskingumą ir drumstumą, ištirpusio deguonies kiekį, pH, maistingąsias medžiagas ir metalus. Ar šie parametrai

atitinka įvežamoms rūšims leistinas (pageidautinas) ribas, įskaitant jų dauginimuisi būtinas sąlygas?

2) Išvardykite priimančiuose vandenyse esančių rūšių sudėtį (pagrindiniai vandens stuburiniai, bestuburiai ir augalai).

3) Pateikite informacijos apie introdukcijos zonos gyvenamąją aplinką, įskaitant gretimus vandenis, ir nurodykite kritinę gyvenamąją aplinką. Kurie iš šių parametrų atitinka įvežamiems organizmams leistinas (pageidautinas) ribas? Ar introdukuoti organizmai gali suardyti kurią nors iš apibūdintų buveinių?

4) Nurodykite gamtines arba dirbtines kliūtis, kurios galėtų sutrukdyti introdukuotiems organizmams patekti į gretimus vandenis.

F) Stebėsena

Aprašykite tolesnio siūlomų rūšių introdukcijos sėkmės vertinimo planus ir kaip bus vertinamas neigiamas poveikis vietinėms rūšims bei jų gyvenamajai aplinkai.

G) Valdymo planas

1) Pateikite siūlomos introdukcijos valdymo planą. Jis turėtų apimti šią informaciją (bet ja neapsiriboti):

   a) priemonės, taikytos siekiant užtikrinti, kad į siuntą nepatektų jokios kitos (netikslinės) rūšys;

   b) kam bus leista naudoti siūlomus organizmus ir kokiomis sąlygomis;

   c) ar bus ikikomercinis siūlomos introdukcijos etapas;

   d) pasiūlymo kokybės užtikrinimo plano aprašymas; ir

   e) kiti teisės aktų reikalavimai, kurių būtina laikytis.

2) Apibūdinkite chemines, biofizines ir valdymo priemones, kurių imamasi, kad konkretus organizmas ir netikslinės rūšys atsitiktinai neištrūktų ir neįsikurtų netikslinėse priimančiosios aplinkos ekosistemose. Prireikus tiksliai nurodykite vandens šaltinį, ištako kryptį, informaciją apie ištako valymą, atstumą iki lietaus vandens kolektorių, plėšrūnų kontrolę, vietovės saugumą ir pabėgimo prevencijos priemones.

3) Aprašykite nepaprastosios padėties planą, kurio būtina laikytis organizmams netyčia, atsitiktinai arba netikėtai išsilaisvinus iš jauniklių auginimo ar peryklų įrenginių arba po išlaisvinimo atsitiktinai arba netikėtai išsiplėtus kolonizacijos riboms.

4) Jei šio pasiūlymo tikslas – sukurti žūklės vietą, išsamiai nurodykite žvejybos tikslą. Kas turės naudos iš šios žvejybos? Pateikite valdymo plano detales, o prireikus ir valdymo planų, skirtų rūšims, kurios bus paveiktos, pakeitimus.

H) Verslo duomenys

1) Nurodykite savininko pavardę ir (arba) įmonės pavadinimą, akvakultūros licencijos numerį ir verslo licenciją (jei tokia yra) arba valstybinės agentūros ar departamento pavadinimą, už ryšius atsakingą asmenį, telefoną, faksą ir elektroninio pašto adresą.

2) Nurodykite argumentų, kad siūlomas projektas gali būti be nuostolių pratęstas (ekonomiškai gyvybingas).

I) Šaltiniai

1) Pateikite išsamų visų šaltinių, cituotų rengiant paraišką, bibliografiją.

2) Pateikite mokslo institucijų ir žuvininkystės ekspertų, su kuriais buvo tartasi, pavadinimus bei pavardes ir adresus.

II PRIEDAS

Rizikos aplinkai vertinimo procedūros ir pačios svarbiausios sudedamosios dalys, į kurias reikia atkreipti dėmesį vertinant riziką aplinkai

Siekiant įvertinti su vandens organizmų introdukcija arba perkėlimu susijusią riziką aplinkai, būtina įvertinti tų organizmų įsikūrimo galimybę ir pasklidimo padarinius.

Vertinant reikia atsižvelgti į svarbiausias aplinkos sudedamąsias dalis. Tai standartinis genetinio ir ekologinio poveikio rizikos ir netikslinių rūšių, galinčių paveikti vietines siūlomuose priimamuosiuose vandenyse gyvenančias vietines rūšis, introdukcijos galimybių įvertinimo būdas.

Apžvelgiant rezultatus, dėmesys skiriamas ne skaičių duomenims, o juos pagrindžiančioms išsamioms biologinės ir kitos susijusios informacijos suvestinėms. Mokslinio netikrumo atveju turėtų būti taikomas atsargumo principas.

Šiame priede, kai paraiška yra susijusi su siūlomu perkėlimu, sąvokos „introdukcija/introdukuota“ turi būti keičiamos sąvokomis “perkėlimas/perkelta”.

1 DALIS – EKOLOGINIO IR GENETINIO RIZIKOS VERTINIMO PROCEDŪRA

1 pakopa: Įsikūrimo ir pasklidimo už numatytos introdukcijos zonos tikimybė

Atvejis	**Tikimybė (D, V, M)[1]**	**Tikrumas (N, GD, GM, M)[2]**	**Vertinimą pagrindžiančios pastabos[4]**
Į uždaras akvakultūros sistemas introdukuota arba perkelta rūšis ištrūksta į artimiausią aplinką.			
Introdukuota arba perkelta rūšis, ištrūkusi arba išsisklaidžiusi, sėkmingai apsigyvena numatytoje zonoje ir išsaugo populiaciją nekontroliuojama akvakultūros telkinio/įrenginio.			
Introdukuota arba perkelta rūšis ištrūksta arba pasklinda už numatytos introdukcijos zonos.			
Galutinis įvertinimas[3]			

(1) D = didelė, V = vidutinė, L = maža

(2) N = neabejotinas, PT = gana didelis, PN =gana mažas, LN = labai mažas

(3) Galutinai **įsikūrimo ir pasklidimo tikimybė** vertinama pagal rizikos sudedamosios dalies, kurios įvertinimo rodiklis yra mažiausias, vertę (pavyzdžiui, pirmiau nurodytų sudedamųjų dalių įvertinimo rodiklių **didelė** ir **maža,** rezultatas būtų rodiklis **maža**). Antra vertus, abu atvejai – tikimybė, kad organizmas sėkmingai apsigyvens ir išsaugos populiaciją numatytoje introdukcijos zonoje (ar tai būtų uždara aplinka, pavyzdžiui, įrenginys, ar natūrali buveinė), ir tikimybė, kad jis pasklis už numatytos introdukcijos zonos (įvertinta taip, kaip pirmiau nurodyta), – turi pasitaikyti tam, kad būtų įsikurta už numatytos introdukcijos zonos.

Galutinis **tikrumo** lygis yra elemento, įvertinto **žemiausiu** tikrumo lygiu, vertė (pvz., rodiklių **neabejotinas** ir **gana didelis** galutinis rezultatas būtų **gana didelis**).

(4) Vertintojas turi remtis ICES praktikos kodekso A ir B priedėliuose nurodytomis rekomendacijomis.

2 pakopa: Įsikūrimo ir pasklidimo padariniai

Atvejis	**Tikimybė (D, V, M)**	**Tikrumas (N, GD, GM, M)**	**Vertinimą pagrindžiančios pastabos** (2)
Dėl genetinio susimaišymo su vietinėmis populiacijomis prarandama genetinė įvairovė.			
Konkurencija (maistas, erdvė) su vietinėmis populiacijomis arba puldinėjimas lemia jų išnaikinimą.			
Kiti nepageidaujami ekologinio pobūdžio atvejai			
Kai kurie iš pirmiau minėtų atvejų išlieka net ir pašalinus introdukuotą rūšį.			
Galutinis įvertinimas(1)			

(1) Galutinis įsikūrimo ir pasklidimo padarinių įvertinimo rezultatas yra sudedamosios dalies (individualus tikimumas), kurios tikimybė yra didžiausia, vertė, o galutinis tikrumo lygis atitinka sudedamosios dalies, kurios tikrumo lygis yra mažiausias, vertę.

(2) Vertintojas turi remtis ICES praktikos kodekso A ir B priedėliuose nurodytomis rekomendacijomis.

3 pakopa Rizikos galimybė, susijusi su svetimomis ir vietoje nepasitaikančiomis rūšimis

Pateikiama vienintelė vertė, pagrįsta 1 ir 2 pakopos vertinimais:

Sudedamoji dalis	**Rizikos galimybė (D, V, M)**	**Tikrumas (N, GD, GM, M)**	**Vertinimą pagrindžiančios pastabos** (2)
Įsikūrimas ir pasklidimas (1 pakopa)			
Ekologiniai padariniai (2 pakopa)			
Galutinis bendro rizikos potencialo įvertinimas (1)			

(1) Galutinis rizikos galimybės rodiklis nustatomas pagal didžiausią dviejų galimybių vertę, kai tarp dviejų rezultatų nėra galimybės padidėti (pvz., jei įsikūrimo ir pasklidimo rizika yra didelė, o ekologinių padarinių rizika – vidutinė, galutinai abi galimybės bus įvertintos pagal didesnę galimybės vertę – didelė galimybė. Kai tarp dviejų rezultatų yra galimybės padidėjimas (t. y. didelės ir mažos junginys) galutinė vertė yra vidutinė galimybė.

(2) Vertintojas turi remtis ICES praktikos kodekso A ir B priedėliuose nurodytomis rekomendacijomis.

Šio vertinimo rezultatas turėtų būti išreikštas šiais terminais:

Aukštas = Įvežimas kelia nemažą rūpestį (reikalingos didesnės sušvelninimo priemonės). Patariama atmesti pasiūlymą, nebent gali būti parengta sušvelninimo tvarka, kuri leistų sumažinti riziką iki žemos.

Vidutinis = Introdukcija kelia vidutinišką rūpestį. Patariama atmesti pasiūlymą, jei nebus parengta sušvelninimo tvarka, kuri leistų sumažinti riziką iki mažos.

Menkas = Introdukcija nekelia didelio rūpesčio. Patariama pritarti pasiūlymui. Sušvelninimas nereikalingas.

Pasiūlymas gali būti priimtas toks, koks yra (nereikalingos švelninimo priemonės), jei bendras rizikos potencialas yra mažas, o bendras tikrumo rodiklis, pagal kurį buvo įvertinta bendra rizika, yra neabejotinas arba pakankamai tikras.

Jei, gavus pirmosios analizės rezultatus, bendros rizikos rodikliai yra didelė arba vidutinė rizika, į paraišką būtina įtraukti pasiūlymus dėl sulaikymo arba sušvelninimo, kuriems vėliau rizikos analizė bus taikoma tol, kol galutinės bendrosios rizikos įvertinimo rezultatas bus maža rizika, o tikrumas bus neabejotinas arba pakankamai tikras. Šių papildomų pakopų aprašas ir išsami informacija apie sulaikymo ir sušvelninimo priemones sudarys rizikos įvertinimą.

2 DALIS – NETIKSLINIŲ RŪŠIŲ VERTINIMO PROCEDŪRA

1 pakopa: Netikslinių rūšių įsikūrimo ir pasklidimo už numatytos introdukcijos zonos tikimybė

Atvejis	**Tikimybė (D, V, M)**	**Tikrumas (N, GD, GM, M)**	**Vertinimą pagrindžiančios pastabos** (2)
Kartu su introdukuotais arba perkeltais vandens organizmais įvežama netikslinė rūšis.			
Introdukuota netikslinė rūšis netikėtai patenka į jautrią buveinę arba susiduria su užkrėstais organizmais.			
Galutinis įvertinimas(1)			

(1) Galutinis tikimybės įvertinimo rezultatas yra sudedamosios dalies, kurios rizikos rodiklis mažiausias, vertė, o tikrumo įvertinimo rezultatas – taip pat sudedamosios dalies, kurios tikrumo rodiklis mažiausias, vertė.

(2) Vertintojas turi remtis ICES praktikos kodekso A ir B priedėliuose nurodytomis rekomendacijomis

2 pakopa Netikslinių rūšių įsikūrimo ir pasklidimo padariniai

Atvejis	**Tikimybė (D, V, M)**	**Tikrumas (N, GD, GM, M)**	**Vertinimą pagrindžiančios pastabos** (2)
Netikslinės rūšys konkuruoja su vietinėmis populiacijomis arba jas puola taip išnaikindamos.			
Dėl genetinio netikslinių rūšių susimaišymo su vietinėmis populiacijomis prarandama genetinė įvairovė.			
Kiti nepageidautini ekologinio arba patologinio pobūdžio atvejai.			
Kai kurie pirmiau minėti atvejai išlieka net ir pašalinus netikslines rūšis.			
Galutinis įvertinimas(1)			

(1) Galutinis padarinių vertinimo rezultatas atitinka didžiausią rizikos rodiklį, o galutinis tikrumo lygis vertinamas pagal elemento, kurio tikrumo lygis mažiausias, vertę.

(2) Vertintojas turi remtis ICES praktikos kodekso A ir B priedėliuose nurodytomis rekomendacijomis.

3 pakopa Rizikos galimybė, susijusi su netikslinėmis rūšimis

Nurodoma vienintelė vertė, pagrįsta 1 ir 2 pakopoje atliktais įvertinimais:

Komponentas	**Rizikos galimybė (D, V, M)**	**Tikrumas (N, GD, GM, M)**	**Vertinimą pagrindžiančios pastabos** (2)
Įsikūrimas ir pasklidimas (1 pakopa)			
Ekologiniai padariniai (2 pakopa)			
Galutinis įvertinimas(1)			

(1) Galutinis galimos rizikos įvertinimo rezultatas atitinka sudedamosios dalies, kurios rizika mažiausia, vertę, o galutinis tikrumo lygio įvertinimas – taip pat sudedamosios dalies, kurios tikrumas mažiausias, vertę.

(2) Vertintojas turi remtis ICES praktikos kodekso A ir B priedėliuose nurodytomis rekomendacijomis.

Rizikos galimybės, susijusios su svetimomis rūšimis, įvertinimo sąlygos (1 dalis) turi būti *mutatis mutandis* taikomos ir rizikos galimybei, susijusiai su netikslinėmis rūšimis (2 dalis), įskaitant pareigą įdiegti sulaikymo ir sušvelninimo priemones.

3 DALIS– BENDRAS POVEIKIO APLINKAI VERTINIMAS – ATASKAITOS SUVESTINĖ

- Paraiškos istorija, pagrindas ir pagrįstumas:
- Suvestinė rizikos vertinimo informacija
- Ekologinės ir genetinės rizikos vertinimo suvestinė
- Netikslinių rūšių rizikos vertinimo suvestinė
- Pastabos
- Sušvelninimo priemonės
- Baigiamoji išvada apie bendrąją organizmų keliamą riziką
- Patarimai kompetentingai institucijai

III PRIEDAS

Karantinas

Karantinas yra priemonė, kai gyvi gyvūnai, augalai arba su jais susiję organizmai yra laikomi visiškai atskirti nuo juos supančios aplinkos, kad negalėtų turėti poveikio laukinėms bei ūkiuose auginamoms rūšims ir natūralioms ekosistemoms.

Svetimas arba toje vietovėje nesutinkamas rūšis karantine būtina laikyti gana ilgai, kad būtų galima aptikti visas netikslines rūšis ir patvirtinti, kad nėra patogenų ar ligų. Pagal valstybės narės, kurioje taikomas karantinas, kompetentingos institucijos specifikacijas turi būti sukonstruotas agregatas, už kurio patvirtinimą ta institucija yra atsakinga. Karantino trukmė turi būti nurodyta leidime. Jei įrenginys yra ne priimančiojoje valstybėje narėje, dėl trukmės turi susitarti už įrenginį atsakingas patariamasis komitetas ir priimančiosios valstybės narės patariamasis komitetas.

Karantino patalpas operatoriai eksploatuoja laikydamiesi toliau nurodytų sąlygų. Be to, operatoriai privalo turėti kokybės užtikrinimo programą ir darbo vadovą.

Taikant šį priedą, jei paraiška yra dėl siūlomo perkėlimo, sąvokos introdukcija (introdukuota) turi būti keičiamos sąvokomis perkėlimas (perkelta).

Nuotekų ir atliekų šalinimas

Visos įrenginyje susidariusios nuotekos bei atliekos turi būti išvalytos taip, kad būtų veiksmingai sunaikintos visos įmanomos naikintinos rūšys ir susiję organizmai. Norint užtikrinti nenutrūkstamą procesą ir visišką sulaikymą, karantino įrenginių nuotekų valymo sistemose turi būti įrengti patikimi atsarginiai mechanizmai.

Išvalytose nuotekose ir atliekose gali likti aplinkai kenksmingų medžiagų (pvz., medžiagos nuo apžalos), kurios turi būti pašalintos, kad neigiamas poveikis aplinkai būtų kuo mažesnis.

Būtina parengti išsamią informaciją apie nuotekų ir kietųjų atliekų valymą, įskaitant už valymą ir jo grafiko nustatymą atsakingus darbuotojus. Kad ši sistema dirbtų veiksmingai ir būtų galima anksti nustatyti galimus gedimus, ją būtina stebėti.

Fizinis atskyrimas

Perkelti organizmai turi būti laikomi atskirai nuo kitų organizmų, užtikrinant jų sulaikymą. Tai netaikoma kontrolinėms rūšims, kurios specialiai įdedamos siekiant patikrinti introdukuotų rūšių poveikį. Būtina vengti introdukuoti paukščius, kitus gyvūnus, ligų sukėlėjus ir teršalus.

Darbuotojai

Patekti į patalpą turi teisę tik apmokyti darbuotojai, turintys leidimą. Avalynė, rankos ir visos įrenginyje naudojamos medžiagos prieš išeinant iš patalpos turėtų būti dezinfekuojamos.

Įranga

Gavus visą siuntą, visa, kas lietėsi su introdukuota rūšimi – rezervuarai, vanduo, talpos, kuriose buvo vežamas krovinys, ir įranga, taip pat ir transporto priemonės, turi būti tvarkomos taip, kad tikslinės arba susijusios netikslinės rūšys iš įrenginio neištrūktų. Visos vežant naudotos ir pakavimo medžiagos turi būti dezinfekuotos arba sudegintos, jei leidžiama jas deginti.

Mirštamumas ir šalinimas

Turi būti saugomi ir kompetentingai institucijai tikrinti pateikiami kasdien registruojami įrašai apie mirštamumą bei nugaišusios žuvys. Visos nugaišusios žuvys turi būti laikomos vietoje. Jų audiniai arba kriauklės neišmetami leistinu būdu jų neapdorojus visiško dezinfekavimo tikslu. Gali būti taikomas terminis apdorojimas, pavyzdžiui, autoklave arba sterilizuojant chemikalais.

Apie žuvų mirštamumo atvejus turi būti pranešama kompetentingai institucijai, o valstybės narės turi laiku nustatyti mirštamumo priežastis. Nugaišusios žuvys turi būti laikomos, vežamos ir šalinamos taip, kaip nurodyta Reglamente (EB) Nr. 1774/2002, nustatančiame sveikatos taisykles gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms[21].

Tikrinimas ir ištyrimas

Turi būti reguliariai tikrinamos netikslinės rūšys. Jei nustatoma tokia rūšis arba organizme aptinkamas parazitas, turi būti imtasi veiksmų padėčiai kontroliuoti. Tai gali būti organizmų sunaikinimas ir įrenginio dezinfekavimas.

Trukmė

Būtinas karantino laikas skirsis atsižvelgiant į konkretų organizmą, netikslines rūšis ir auginimo sąlygas.

Registravimas

Karantino patalpose turi būti tiksliai registruojama ši informacija:

- darbuotojų atvykimo į darbą ir išvykimo iš jo laikas;
- mirtingumo atvejų skaičius ir laikymo arba šalinimo būdas;
- patenkančio vandens ir nuotekų valymas;
- mėginiai, pateikti ekspertams, kad šie ištirtų netikslines rūšis;
- visos nenormalios sąlygos, turinčios poveikio karantinui (srovės pertrūkiai, pastato apgadinimas, blogos oro sąlygos ir kt.).

[21] OL L 273, 2002 10 10, p. 1

Dezinfekcija

Dezinfekciją sudaro pakankamo dezinfekavimo priemonių kiekio naudojimas pakankamą laiką, kad žūtų kenksmingi organizmai. Atliekant karantininę dezinfekciją, dezinfekavimo priemonės ir jų kiekiai turi būti tokie, kad būtų visiškai išvalytas jūros ir gėlas vanduo. Panašus kiekis turi būti naudojamas eilinei įrenginių dezinfekcijai. Prieš išleidžiant dezinfekavimo priemones į aplinką, rekomenduojama visas jas neutralizuoti, o jūros vandenį naudojančiuose įrenginiuose turi nelikti oksidantų likučių, susidarančių dezinfekuojant chemikalais. Kilus nenumatytiems atvejams, pavyzdžiui, aptikus introdukuotus parazitus arba ligos sukėlėjus, turi būti panaudotas pakankamas dezinfekavimo priemonių kiekis, kad būtų išvalytas visas įrenginys.